

سرمدین: کتی صفرازه / مدیر هنری، زهرا هاشمی سی سخت / مترجم، سپهر شریف زاده / خبرنگار، مونا سلیمانی / عکاس، رضا معطران / امدادها نیگو / با همکاری پیوسته و صمیمانه کلیه نیروهای دبیرخانه جشنواره نمایش عروسکی

روی پرده

مهدی حاججانی / بازنگر، مدیر برنامه ریزی جشنواره

جهان عروسک سرز ندارد، همانگونه که خیال نهایت نمی‌پذیرد، به همان سان که باور کودکی بی‌انتهاست. این حقیقتی است که باید آن را باور کنیم و با این باور داستان عروسک را بشنویم و دنیایش را زندگی کنیم.

موجود «بی جانی» که از نخستین همدم های زندگی ما است و از همان روزهای نخست به باوری در ذهن و خیال ما جان می‌گیرد و چه بسیار که رویاهایمان را نقش می‌زند در جهان فراخ کودکی‌مان. بزرگتر که می‌شویم سنگ صبورمان می‌شود و هرآنچه را از ما محرم، با ما بزرگ و جهانش دیگر می‌شود. بدغدغه به جان و دلش می‌افتا.

غم می‌نشیند به گسوی پارچهایش و اشک می‌چکد از جشنانش، جشنمانی که روزگاری تپه‌های بازی‌مان بودند! دلش می‌تپد و عاشق می‌شود با همان قلب کاغذی! مهر می‌ورزد و نوازش می‌کند فرزندانش را، فرزندسی از جنس خود، از جهان صادق خیال.

اکنون نه بازی، که زندگی می‌کند کنار ما عروسک! شادای را، غم را، بیودن را، شدن را و تمام صندرها جهان را با ما تمرین می‌کند. شاید را بگیرد و از سایه سار خاطره، از کنار دستانت بیاورده‌مان به واقع زندگی، به حقیقت. باور کنیم عروسک را، اعتماد کنیم و دستانتش را به مهر بکشیم، دل بسپاریم به دلش که لب باز کند پیش باور صداقتان و رازهایش را محرم شویم.

آری عروسک اعتماد را شایسته است.

آسمون عروسک ها آیه آیه روزاشون آفتابی، شب ها مهتابیه

پشت پرده

یک ور برادر افغان و یک ور مدیر کل، همکاری عروسکی توانامان آرزوست.

کم آبی فقط در نمایش دیده نشد، در خیال دبیرخانه هم به شدت به چشم می‌خورد.

یاد مدرسه بخیر، بوتلن ها به صف!

خام کوچولو، شما دوست داری آسمون چه رنگی باشه؟

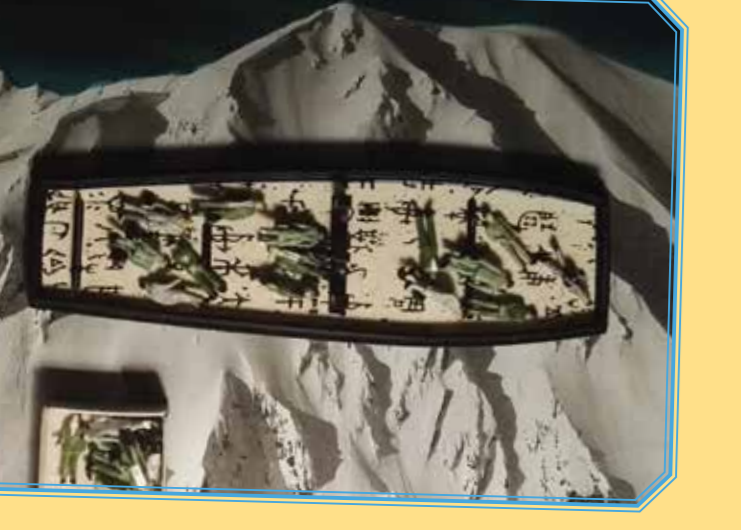
کجا؟ چی؟ برای کی؟

آخرین روز جشنواره فرا رسیده و بیشترین اجراهای مربوط به آثار بخش انتهایی جشنواره یکبار دیگر به ماجرای خلافت و نوآوری تاکید شود. اولین اجراهای از این بخش در پلاتو تجربه دو نمایش رویای پروتمه و ادبداناست هستند رویای پروتمه برداشتی از اسطوره پروتمه است و دومی یک داستان کوتاه جالب از ماجرای یک مرد و سگش و دزد نمایش می‌دهد.

در خانه هنرمندان هم دو نمایش تجربی دیگر به روی صحنه می‌رود. اولی جوینده که حکایت گروهی است که در جستجوی طلا از مخروبه‌های با سردگان سردر می‌آورند و دومی آن مرد آمد که نمایشی از بازی با دستها است.

نمایش تجربی عروسک‌های من هم امروز در فضای بیرونی تاتر شهر اجرا دارد. بچه‌ها هم امروز روز برویمانی دارند. نمایش غول بابا در تالار همیشگی کودکان یعنی تالار هنر اجرا می‌شود که از داستان جک و لوبیای سحرآمیز استفاده کرده و آن را به فضای ایمنی خراسان آورد.

دزد لابی‌ها هم نمایش دیگری برای بچه‌ها است که جزو گروه مهمان جشنواره به حساب می‌آید و داستان بچه غولی را تعریف می‌کند که خوابش نمی‌برد. این نمایش را می‌توانید در تالار قشقایی ببینید. نمایش گروه خارجی جشنواره هم به کودکان اختصاص دارد. پادشاه سرگردان از کشور فرانسه میکروتاتوری است که از گروه سنی 6 سال به بالا مخاطب دارد و نکته جالب آن استفاده از زبان اشاره و فارسی است. برای دیدن این نمایش باید به سالن اصلی تاتر شهر بروید.

اما نمایش جیق جیق با قاف کاملا مخصوص بزرگسالان است و گرچه موضوعش درباره جنگ و تأثیرش بر روی بچه‌هاست. محل اجرایش هم تالار سایه است. انهایی هم که دوست دارند از وضعیت تاتر دانش آموزی با خبر شوند می‌توانند در کانون پرورش فکری نمایش‌های خنده ماهی، موسی و شیان و سفر به آینده را تماشا کنند. نمایش‌های سفیر، یک سفر رویایی، کاسه گردان، تاریخ خاکم را صدا می‌زند، بازنگر و دگردیسی در روز آخر جشنواره باهم اجرا می‌شوند. روز آخر خوبی داشته باشید.

از نگاه

محبوبه اعروبی

کارگردان نمایش افسانه‌های خرت و پرت برانی چایی که لوله پلیکان به دنیا می‌آید به نظرم خاص است. تمام عروسک‌های من اشیاء هستند ولی اشیایی که با نمایش مرتبطند. لوله پلیکان یک چیز خارق‌العاده است یعنی تماشای با دیدن آن واقعاً شگفت‌زده میشوید وقتی متوجه می‌شوید که به جای پلیکان یک لوله پلیکان می‌آید.

مهدی سیم ریز

در نمایش ما فیروز شخصیت اصلی است که با غول قصه‌ی جک و لوبیای سحرآمیز مواجه می‌شود. قصه‌ها لزوماً طوری که ما برداشت می‌کنیم نیستند و هرکس می‌تواند به اقتضای دریافت‌های خودش قصه‌ها را دنبال کند. به نظر من جالب‌ترین صحنه نمایش ما همان برداشت شخصی خود بچه‌ها است. شخصیتی که ما از غول در این نمایش می‌بینیم خلاف برداشتتان از اغلب داستان‌هاست که غول‌ها وحشتناک و ترسناکند. غول قصه ما یک غول مهربان است که دنبال یک دوست می‌گردد.

علی قاضی

صحنه‌ای که بچه متولد می‌شود به نظرم خاص است. ما سعی کردیم عروسک بازنگر را معرفی کنیم که عروسک نمایشی دختران به‌تازگی است و قصه‌ای ایمنی دارد. معمولاً در ایل بختیاری وقتی زنی بچه دار نمی‌شود، مردم ایل جمع می‌شوند و طبق مراسم و مناسکی خاص همراه با موسیقی و آواز فولکلور بختیاری می‌روند و یکی از این عروسک‌ها را به یک امام زاده‌ای داخل می‌بندند تا خداوند به آن زن حداقل یک دختر بدهد و تا زمانی که به او بچه بدهد این عروسک بسته شده باز نمی‌شود. من احساس می‌کنم نقطه‌ای اوج این نمایش همین است! این که همه اینها را می‌گویم تا برسیم به متولد شدن بچه.

قدمتان روی چشم

ماده عغابی / کارگردان خوراک ماران خاص‌ترین صحنه نمایش ما برمی‌گردد به آن نقطه‌ای اوج که فردوسی می‌آید و پادشاه ظالم را برکنار و جهان را زیبا می‌کند. در داستانی که روایت می‌کنیم یک پادشاه ظالم وجود دارد که خیلی از مردم به دست او گرسه می‌شوند و وقتی فردوسی فرمان داستان ماه او را کنار می‌کشند، جهان به صلح و شادی می‌رسد.

کیما میرداد / نقال خوراک ماران فکر میکنم خاص‌ترین نقطه این نمایش صحنه‌ای است که جمشید ادعای خدایی کرده و آن فر ایزدی از او جدا و از حکومت برکنار می‌شود.

لیلا احمدی / کارگردان نمایش جوینده رقص مرده‌ها در همه‌ی یک ریج نمایش، گرچه نمایش یک ریج نیست ولی برای اینکه در این بخش باشد کوتاه شده است. اگر نمایش را از اول تا آخر نگاه کنیم از نظر بصری یک سری چیزها تکرار می‌شوند و به‌نظر خودم بهترین بخش همین بخش انتزاعی است و چیزهایی که در آن استفاده می‌کنم که خیلی مصداق‌های مستقیم و قراردادی ندارد بلکه فضاهای خالی وجود دارد که خود مخاطب می‌تواند آنها را پر کند.

سید آرش شریف زاده / کارگردان دزد لابی‌ها

صحنه‌ای که او (انسان) با لولو (یک موجود فانتزی) برخورد می‌کند و صحنه‌ای که او با فضای خانه‌ی لولو آشنا می‌شود صحنه‌ی بسیار جذابی است. این یک فضای کاملاً ساده است که یک انسان داخل فضای آن است که تا به حال ندیده و به‌تصمیم‌هایی مثل یک بالشت یا بتوی سخنگو فکر نکرده است. به نظر من خاص‌ترین صحنه همین صحنه است.

یک اتفاق تازه

قبلا گفتیم که یکی از اتفاقات خوب جشنواره اسامال اضافه شدن بخش تاتر دانش آموزی بود و همین چند روز قبل هم معاون فرهنگی آموزش و پرورش خبرهای خوبی از راه اندازی هفته تاتر در مدارس و استفاده از نمایش عروسکی به عنوان ابزار کمک آموزشی داد. اما تا آموزش و پرورش بخواهد به حرف‌هایش عمل کند، جشنواره یک کارگاه نمایش عروسکی برای حدود ۱۰۰ دانش‌آموز شرکت کننده در جشنواره برگزار کرد. در این کارگاه با استقبال و حضور فعال و پرشور دانش‌آموزان میانی اولیه نمایش و تاتر عروسکی به شیوه کارگاهی برگزار شد.

جشنواره‌ها همیشه فرصتی برای دیده شدن کارها هم برای تماشاچیان و هم منتقدان و اهالی تاتر هستند. در این میان افرادی هم هستند که با معیارهای مراکز مختلف، کارهایی را برای نمایش و حضور در کشورهای دیگر انتخاب و دعوت می‌کنند. نرگس مجد از متخصصان تاتر کاغذی و مدیر کمیته‌ی پایبه تاتر از طرف جشنواره شارلویل وزیر برای دیدن نمایش‌های جشنواره آمده است. او یکی از ملاک‌های بررسی کارها را توجه به این نکته می‌داند که تا چه اندازه کارگردان در رساندن مقصود خود موفق عمل کرده و او که پس از شش سال دوباره برای دیدن جشنواره آمده از دیدن نیروهای جدید و جوان و باترزی در نمایش عروسکی ایران بسیار خوشحال است.

قاب

It's the last day! Today the remaining groups will perform their performances. Many indoor and outdoor shows have been performed in the last days, providing a great atmosphere for everybody. Iranian audiences saw your shows, heard your voices through your puppets and become familiar with your world. We hope that you also get acquaintance with the Iranian puppets' world. Despite all the differences, our World could be kinder, especially when the puppets become our cultural ambassadors